



Це вимагає впровадження комплексу відповідних заходів, насамперед більш тісної участі державних органів управління (в межах своєї компетенції) при загальному організаційному та методичному керівництві Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України. У свою чергу, зазначене міністерство повинно забезпечити: по-перше, розробку методології складання та реалізації Державної стратегії з використанням системи демографічних, економічних та фінансових моделей, а також Форсайт-методу; по-друге, формування єдиної статистичної інформаційної бази в розрізі регіонів країни з визначенням основних індикаторів і показників, котрі використовуються для їх розробки, і чинників впливу для використання при прогнозуванні та коригуванні їхніх значень протягом усього періоду реалізації стратегії; по-третє, здійснення річного та поточного (щоквартального) моніторингу реалізації Державної стратегії з відповідним фінансовим забезпеченням його наукового супроводження.

Список використаних джерел

1. Державна стратегія регіонального розвитку України на період до 2020 року (затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. № 385). — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: [//http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/385-2014-%D0%BF](http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/385-2014-%D0%BF)

Макаруха Е.В.

викладач, КІСІТ ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

НЕОБХІДНІСТЬ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ СЕРЕДНЬО-СПЕЦІАЛЬНОЇ ОСВІТИ НА РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ

Аналіз існуючих стандартів для вищих навчальних закладів (ВНЗ) в Україні свідчить, що система освіти і підготовка кадрів, які існували в умовах централізованої планової економіки, поступово перебудовуються згідно вимог Європейського стандарту вищої освіти. Сучасні потреби ринку праці пов'язані з поглибленням ринкових відносин, структурними змінами і циклічними коливаннями в економіці. Деформація структури трудових ресурсів погіршується внаслідок тривалого спаду в економіці та загострення кризових явищ у соціально-економічній сфері. виправити це можна шляхом забезпечення повного відтворення населення, реструктуризації системи освіти, вдосконалювання системи регулювання та розробки механізму прогнозування професійних потреб ринку праці.



На сьогодні вже стало можливим отримувати знання за спеціальністю, перед вступом до ВНЗ, у коледжах. Але є необхідність у підвищенні якості середньо-спеціальної освіти, отримавши яку набагато легше потрапити до ВНЗ і продовжувати навчання за обраною спеціальністю. Для більшої зацікавленості молоді у виборі своєї майбутньої професії, потрібно розширювати коло спеціалізацій у середньо-спеціалізованих закладах, як коледжі, ліцеї, гімназії, для створення більшого кола професій, у виборі майбутніх молодих спеціалістів.

Головним завданням ВНЗ є забезпечення потреб галузей економіки в підготовці конкурентоспроможних робочих кадрів. При плануванні підготовки спеціалістів ВНЗ слід враховувати потреби ринку праці в робітниках різних кваліфікацій і специфіку розвитку територій. Створення умов для отримання конкурентних переваг у світі є головною умовою економічної і соціальної стабільності суспільства та сприяє економічному зростанню країни, збільшенню прибутку підприємств і доходів населення.

Значимо, що конкурентоспроможність підготовки ВНЗ фахівців високої кваліфікації обумовлена нагальними потребами економіки країни. Існує проблема необхідності приведення у відповідність фаху, кількості випускників ВНЗ адекватно потребам та вимогам ринку праці. При цьому недостатньо приділяється уваги відповідності вищої освіти України Європейським стандартам і досі не сформовано єдиної точки зору стосовно розуміння поняття конкурентоспроможність ВНЗ.

Затребуваність компетенції колишніх студентів визначають ефективність ВНЗ у сучасних умовах і відображають здатність суб'єкта освітньої діяльності здійснювати професійну діяльність.

У конкурентоспроможності підготовки фахівців ВНЗ відповідно до вимог ринку зацікавлені як роботодавці та держава, так і майбутні фахівці, що призведе до встановлення більш високих стандартів в освіті. Таким чином, адекватність підготовки фахівців ВНЗ шляхом розробки нових стандартів до навчальних дисциплін, системи оцінювання навчальних досягнень, якості освітніх послуг згідно вимог ринку праці — запорука економічної і соціальної стабільності суспільства та піднесення країни.

З огляду на існуючу ситуацію в системі вищої освіти необхідно постійно удосконалювати процес підготовки висококваліфікованих фахівців, досягати сучасного рівня їхніх знань за допомогою забезпечення якості освітнього процесу. Системний підхід до управління якістю дає змогу вищим навчальним закладам аналізувати вимоги споживачів (для ВНЗ — це, насамперед, суспільство, конкретні замовники і абітурієнти), визначати процеси, які



сприяють одержанню освітніх послуг, а також підтримувати ці процеси в керованому стані за допомогою фінансових, інформаційних, кадрових і матеріально-технічних ресурсів.

Сучасний рівень конкурентоспроможності підготовки фахівців вищими навчальними закладами, відповідно до вимог ринку праці, повинен відповідати реаліям часу, потребам суспільства та мусить базуватися не на тривалості або змісті навчання, а на тих знаннях, уміннях і навичках, якими оволоділи випускники. На державному рівні постає задача гармонізувати відносини в ланцюжку «держава-вища школа-роботодавці», що забезпечить конкурентоспроможність підготовки фахівців вищими навчальними закладами відповідно до вимоги ринку праці.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про вищу освіту» №2984-III, із змінами від 19 січня 2010 р.
2. *Фатхутдинов Р.А.* Управление конкурентоспособностью вуза // Высшее образование в России. — 2006. — № 9. — С. 37–38.
3. УРА-інформ [Електронний ресурс] / Независимое информационно-аналитическое издание. — Режим доступу: <http://ura-inform.com/uk/politics/2010/08/27/mnogovuz>.
4. Статистична інформація [Електронний ресурс] / Державна служба статистики України. — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
5. Spector, J. Michael-de la Teja, Ileana. ERIC Clearinghouse on Information and Technology Syracuse NY. Competencies for Online Teaching. ERIC Digest. Competence, Competencies and Certification. — 2002. — P. 1–3.
6. Kotler Ph., and Fox K. Strategic Marketing for Educational Institution. New Jersey, 1985.
7. Програма економічних реформ на 2010–2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» [Електронний ресурс]. / Комітет з екон. реформ при Президентові України. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>.

Церковнікова А.М.

аспірантка кафедри статистики ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ФОРМУВАННЯ ДОСТАТНЬОГО ОБСЯГУ ІНВЕСТИЦІЙНИХ СУБВЕНЦІЙ ТА ЇХ ЕФЕКТИВНИЙ ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ РОЗПОДІЛ ЯК ФАКТОР ЗНИЖЕННЯ РІВНЯ НЕРІВНОМІРНОСТІ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ

Актуальність теми доповіді на конференції пояснюється тим, що лівова частина амбітних і концептуально вірних цілей і завдань із збалансованого